

فرضیه ۱: رضایت زناشویی در افراد با سبک دلبستگی ایمن به طور معنی داری بالاتر از افراد با سبک دلبستگی اضطرابی و اجتنابی است.

قبل از بررسی این فرضیه شاخص های توصیفی مربوط به سه سبک دلبستگی در میزان رضایت زناشویی در جدول ۱ ارائه شده اند.

جدول ۱: شاخص های توصیفی سبک های دلبستگی در رضایت زناشویی

نوع دلبستگی	تعداد	میانگین	انحراف معیار	خطای معیار میانگین
ایمن	۱۰۱	۱۹۵/۸۳	۱۳/۸۳	۱/۳۸
اضطرابی	۶۲	۱۵۷/۱۸	۱۷/۳۵	۲/۲۰
اجتنابی	۴۶	۱۶۴/۳۱	۱۷/۳۰	۲/۵۵
کل	۲۰۹	۱۷۷/۴۳	۲۳/۸۷	۱/۶۵

از آزمون تحلیل واریانس یک راهه برای بررسی این فرضیه استفاده شد. قبل ارائه نتایج مربوط به این آزمون، لازم است همگنی یا یکسان بودن واریانس داده ها را مورد بررسی قرار دهیم. برای این منظور از آزمون لون استفاده شد. معنی دار نبودن این آزمون نشان می دهد که واریانس داده یکسان می باشد ($P=0/1$, $Leven=1/65$). بنابراین می توان از آزمون تحلیل واریانس برای بررسی این فرضیه استفاده نمود. در جدول ۲ نتایج مربوط به آزمون این فرضیه گزارش شده اند.

جدول ۲: نتایج تحلیل واریانس یک راهه جهت مقایسه رضایت زناشویی بر اساس سبک های دلبستگی

مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	مقدار F	سطح معنی داری
بین گروهی 67527/48	۲	33763/74		
درون گروهی 50951/25	۲۰۶	۲۴۷/۳۴	۱۳۶/۵۱	۰/۰۰۰
مجموع 118478/73	۲۰۸			

همانطور که در جدول ۲ مشاهده می شود، تفاوت بین سه گروه از افرادی که دارای سبک های دلبستگی ایمن، اضطرابی و اجتنابی بوده اند در میزان رضایت زناشویی معنی دار است ($P<0/001$). یعنی حداقل بین دو گروه از سبک های دلبستگی مختلف تفاوت معنی داری وجود دارد. حال برای آن که مشخص شود در کدام گروه ها تفاوت معنی دار وجود دارد، از آزمون های تعقیبی (آزمون توکی) استفاده شده است، که نتایج آن مطابق جدول ۳ ارائه گردیده است.

جدول ۳: آزمون توکی در رضایت زناشویی با توجه به سبک‌های دلبستگی

گروهها	تفاوت میانگین‌ها	خطای استاندارد	سطح معنی داری
دلبستگی ایمن	۳۸/۶۵	۲/۵۴	۰/۰۰۰
دلبستگی ایمن	۳۱/۵۲	۲/۸۰	۰/۰۰۰
دلبستگی اجتنابی	۷/۱۳	۳/۰۶	۰/۰۵

با توجه به جدول ۳ تفاوت میانگین بین سبک دلبستگی ایمن با میانگین سبک‌های دلبستگی اضطرابی و اجتنابی در سطح ($P < 0/001$) معنی دار می‌باشد، که این تفاوت به نفع سبک دلبستگی ایمن می‌باشد. یعنی میانگین رضایت زناشویی افراد با سبک دلبستگی ایمن به طور معنی داری بالاتر از میانگین افرادی است که سبک دلبستگی اضطرابی یا اجتنابی دارند. هم‌چنین میانگین افرادی که سبک دلبستگی اجتنابی دارند به طور معنی داری بالاتر از کسانی است که سبک دلبستگی اضطرابی دارند ($P < 0/05$). بنا براین با توجه به جدول 3 فرضیه اول پژوهش تایید می‌شود، یعنی افرادی که سبک دلبستگی ایمن دارند به طور معنی داری رضایت زناشویی بیشتری نسبت به افرادی دارند که سبک دلبستگی شان اجتنابی یا اضطرابی است.

فرضیه ۲: میزان تمایز یافتگی و رضایت زناشویی در زنان و مردان متفاوت است.

جهت بررسی این فرضیه از آزمون t استفاده شد. نتایج آزمون لون جهت بررسی همگنی واریانس‌ها نشان داد که واریانس‌های تمایز یافتگی ($P = 0/2$, $Leven = 1/83$) و رضایت زناشویی ($P = 0/75$, $Leven = 0/1$). یکسان می‌باشد، بنابراین نتایج آزمون t با فرض برابری واریانس‌ها در جدول ۴ ارائه شده‌اند.

جدول ۴: نتایج آزمون t جهت مقایسه میانگین زنان و مردان در رضایت زناشویی و تمایز یافتگی

متغیر	گروه	تعداد	میانگین	انحراف معیار	تفاوت میانگین	نتیجه آزمون	اندازه اثر
رضایت زناشویی	مردان	۱۱۲	۱۸۳/۶۵	۲۲/۲۳	۱۳/۴	$t(207) = 4/21$	۰/۵۸۴
	زنان	۹۷	۱۷۰/۲۵	۲۳/۷۸			
تمایز یافتگی	مردان	۱۱۲	۱۷۹/۶۲	۲۲/۶۸	۶/۳۷	$t(207) = 1/90$	۰/۲۶۳
	زنان	۹۷	۱۷۳/۲۵	۲۵/۸۸			

با توجه به جدول ۴ میانگین مردان در رضایت زناشویی به طور معنی داری بیشتر از میانگین زنان در این متغیر می‌باشد ($P < 0/001$)، بنابراین این بخش از فرضیه تأیید می‌شود که بین زنان و مردان از لحاظ میزان رضایت زناشویی تفاوت معنی دار وجود دارد. هم‌چنین با توجه به جدول ۴ تفاوت معنی داری بین میانگین تمایز یافتگی در بین مردان و زنان وجود ندارد ($P = 0/09$). یعنی از لحاظ میزان تمایز یافتگی بین زنان و مردان تفاوت معنی داری وجود ندارد. بنابراین این بخش از فرضیه تأیید نمی‌شود.